

— Які ще обмеження вводять для «політичних»?

— Їх дуже багато. Наприклад:

- заборона відвідувати церкву, ПТУ, секції, спортмістечко;
- заборона на певні види робіт;
- призначення лише на некваліфіковану працю;
- у деяких колоніях — заборона на обмін речами або продуктами з іншими в'язнями.

Головна мета — постійно нагадувати людині, що вона «інша», ізгой.

Вербування та роль адміністрації

— Чи стикалися ви або ваші знайомі з вербуванням ув'язнених спецслужбами?

— Особисто я свідків вербування не бачив, але чув від інших. Частіше це відбувалося через компромат або погрози. Уразливі люди — особливо ті, хто мав неприємні епізоди в біографії чи великі строки — піддаються тиску більше за інших.

Був відомий випадок у Бобруйську: політичний в'язень дав інтерв'ю пропагандисту Андрію Муковозчику. Після цього з нього зняли статус «злісного порушника», умови стали кращими, але все одно не звільнили.

— Яку роль у цьому відіграє адміністрація колоній?

— За тиском майже завжди стоїть зовнішнє розпорядження — з КДБ чи ГУБОЗіКу (ГУБОПіК). Начальнику колонії передають наказ, він спускає його оперативникам, а ті — контролерам. Часто прості співробітники виправдовуються: «нам сказали, ми повинні». Власна ініціатива буває рідко.

— Чи помічали ви вербування до ПВК «Вагнер» або на війну проти України?

— Прямого вербування я не бачив. Але багато ув'язнених, особливо тих, хто підтримує Росію, розповідали, що брали участь у відновленні Маріуполя або навіть у бойових діях.

Розкол опозиції: довіра та розчарування

— Повернімося до сьогодні. Як ви оцінюєте нинішній стан білоруської опозиції?

— Ситуація складна. Значна частина лідерів досі у тюрмах, деякі вже вийшли, інші вийдуть найближчим часом. Важливо зазначити, що йдеться про **реальних лідерів протестів** — тих, хто у 2020 році організував акції в різних містах Білорусі, знає, як це робити, має реальний досвід і користується авторитетом людей.

З іншого боку, лише у Литві та Польщі перебуває близько чверті мільйона білорусів, більшість з яких виїхали після подій 2020 року. П'ять років ними ніхто не займався, їхні проблеми, побут, життя мало цікавили ані Офіс Світлани Тихановської, ані всілякі «координаційні ради», «перехідні кабінети» та інші подібні структури.

Тому в деяких є розчарування, і я їх розумію та підтримую. У тих, хто вийде на свободу, буде ще більше питань до цих структур. Але, як я сказав, виходять справжні лідери, які знають, що і як робити, яких усі ці роки гріла мрія про вільну Білорусь і які точно боротимуться за свої ідеали.

— Кому з опозиційних лідерів ви довіряєте?

— Передусім Миколі Статкевичу — він довів принциповість, відмовившись від депортації. Також можу назвати десятки людей, патріотів Білорусі, які не раз доводили відданість справі:

- Павло Северинець;
- Марія Колесникова;
- Андрій Санніков;
- Наталя Радіна;
- Євген Афонагель;
- Ігор Олінович;
- Микола Автухович;
- Максим Вінярський;
- Алесь Бяляцький;
- Андрій Войнич.

Безліч інших відомих і невідомих героїв, які проявили себе п'ять років тому, зараз усе ще у тюрмах і чекають звільнення.

— А кому ви не довіряєте?

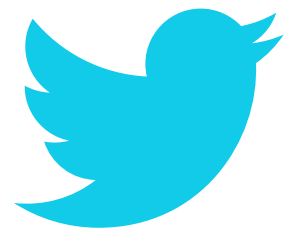
— Офісу Тихановської. На це є кілька причин:

- Я вважаю, що вони причетні до поразки протесту 2020 року.
- За п'ять років вони не досягли відчутних результатів.
- Їхня діяльність віддалила звичайних людей від політики.
- Багато скандалів: витоки даних, некомпетентні призначення, корупція.
- Спроби приписувати собі чужі заслуги.

У деяких противників офісу, які нещодавно провели зібрання у Вільнюсі, ситуація не краща — незрозуміло, хто їх фінансує, і я не бачу, щоб вони поки що робили щось ефективніше.

— Як, на вашу думку, можна визначити надійність політичних ініціатив?

— Один із головних критеріїв — досягнення конкретних результатів. Ми як блогери у 2020 році поставили перед собою певні завдання і більшість із них виконали. Те саме можу сказати про деякі політичні структури, з якими ми разом готували вуличний

протест. Надійна людина або організація — це ті, хто за будь-яких умов ідуть до своєї мети.

—
Дмитро Козлов — блогер YouTube-каналу «Серый кот». Закінчив 4 курси Горещької сільськогосподарської академії, де навчався на агронома. Блогінгом захопився у 2017 році, коли багато людей висловлювали невдоволення «тунеядським» декретом. Хотів розповідати про різні теми, але «політика втягнула».

Був затриманий 10 червня 2020 року разом з активістами «Європейської Білорусі».

Наступного дня він був засуджений до 20 днів арешту і, відповідно, мав вийти на свободу 30 червня. Але блогер залишився за ґратами. Цього ж дня стало відомо, що він став новим фігурантом справи за ч. 1 ст. 342 Кримінального кодексу (організація або участь у групових діях, що грубо порушують громадський порядок). Блогера перевели до СІЗО-1 на вул. Володарського в Мінську.

Дмитро брав активну участь в акціях протесту проти інтеграції з Росією взимку 2019 року. За участь, стрими та заклики до участі став рекордсменом за тривалістю адміністративного арешту: тоді його покарали 120 добами.

У підсумку Дмитру висунули звинувачення за ч. 1 ст. 13 та ч. 2 ст. 293 Кримінального кодексу (підготовка до участі в масових заворушеннях).

25 травня 2021 року в Могильовському обласному суді винесли вирок Дмитру та ще шістьом політ'язням. Суддя Ірина Ланчева призначила йому 5 років колонії посиленого режиму. За підрахунками правозахисників, політ'язень повинен вийти на свободу 28 листопада 2024 року.

Був внесений до переліку громадян Білорусі, іноземних громадян та осіб без громадянства, причетних до екстремістської діяльності.

На 3 листопада 2023 року у Дмитра було призначено розгляд апеляційної скарги у Верховному суді. Засідання закрите. Голова судової колегії Тетяна Василевич.

29 листопада 2024 р. у суді Бобруйського району та м. Бобруйська розглянули чергове кримінальне справа проти Дмитра. При цьому 28 листопада, за день до суду, у політ'язня закінчувався термін ув'язнення і він мав вийти на свободу. Але з колонії його безпосередньо перевели в СІЗО № 5. Цього разу Дмитра звинувачували за ст. 411 Кримінального кодексу (злісне непокоря вимогам адміністрації колонії). Справа розглядав суддя Павло Картінін, який засудив політ'язня ще на один рік і п'ять днів позбавлення свободи.

28 січня 2025 року відбувся розгляд апеляційної скарги в Могильовському обласному суді. Голова судової колегії Сергій Королів.

На початку весни 2025 року стало відомо, що Дмитро переведений до виправної колонії № 20.

У липні 2025 р. «екстремістськими» визнали YouTube-канали Дмитра «Серый Кот» і «Серый Кот Стрими».

11 вересня 2025 року стало відомо, що 52 ув'язнених білоруського режиму примусово перемістили на територію Литви. Серед них є і громадяни європейських країн. У числі звільнених Дмитро Козлов. Дмитро повинен був вийти на волю 25 листопада 2025 року, після закінчення терміну, призначеного судом.

—
Валентин Деменко для «Аргумент»

В тему:

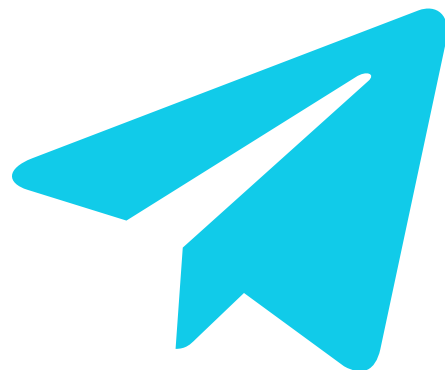
- **На встречу с Чаушеску? Стоит ли сравнивать Беларусь с Польшей и Румынией 80-х**
- «Хапун»
- **Показательная бойня. Почему в Беларуси больше нет законной власти**
- **Как казнят диктаторов**
- **Пробуждение Беларуси**
- **Лукашенко проігнорував запит України та віддав бойовиків Путіну**
- **МЗС України обурене звинуваченнями влади Білорусі в дестабілізації ситуації**
- **Білоруси відчувають себе втричі ближчими до українців, ніж до росіян**

Share 34

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

||

| **НОВИНИ ПАРТНЕРІВ**

РЕКЛАМА

ВІДЕО

Воїни «Альфи» СБУ — ТОП-1 серед підрозділів Сил оборони за результатами бойової роботи у квітні

Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань - за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розмічених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com